

MTÜ Saaremaa Puuetega Inimeste Koda

Saarekoda

Ajaleht ilmub iga kuu 5. kuupäeval

Nr. 15

Aprill 2010

*On õhk nii soe
ja õhtud pikalt valged.
Pea raagus okstel
tärkamas uus elu.
Ma tahaks metsa joosta
kergeil jalgel
ja sootuks unustada
argimelu.*

Kallis sõber!

Tõesti, õhus heljub kevade magusat lõhna ja nii ma tuulevaiksel päeval päikese käes mõnulen. Kuulan tihaste hõiskamist, hakkide kisklemist pesamaterjali pärast ja lume sulamise lõbusat vulinat. Rõõmustan iga maalapikese üle, mis lumest vabaneb. Kõik see on ju märk peatsest soojusest, võimalusest kasvõi paljajalu murul lipata, kui tuju tuleb.

Kaugemalt kostab saabuvate hanede üllatunud huikaid: Jää? Lumi? Mis see siis on, kas kevad polegi veel käes?

Tunnistan ausalt – metsa pole ma jõudnud, aga usun, et seal on ilus. Sõber, kes maal elab, kirjeldas, kuidas madal metsaalune näeb välja kui tiik, lumikellukesed vee all õitsemas... Imeline!

Kevad on igatsuse aeg. Tahaks kuhugi minna, midagi kogeda... Südamel tärkab uus lootus, mis pika talve jooksul tuhmuma kippus. Lootus on hea, see paneb tegutsema. Vähemasti mina usun nii. Usun ka seda, et kui me oma sisimas ei oota asjade-olukordade paranemist, pole ka tühjal tegutsemisel mõtet.

Seepärast soovin ma Sulle, kallis sõber, et Sinus iial ei kustuks lootus Sinu unistuste täitumisele ja et Sa kõiges alati näeksid ja ootaksid head. See annab Sulle uut energiat ning Sa suudad õitseda kevadega võidu!

Oluline info

19.märtsil toimus SPIK saalis Saare Maakonna Invaühingu üldkoosolek. Kokkusaamise peamiseks põhjuseks oli vajadus valida Invaühingule uus juhatus. Koosolekul osales päris palju Invaühingu liikmeid ja nende valikul kuuluvad Saare Maakonna Invaühingu uude juhatusse (tähestikulises järjekorras): **Jüri Heinlaid, Meedja Leedo, Anne Lember, Tom Rüütel, Jaan Saartok**. Vastvalitud juhatus valis endi seast juhatajaks **Jüri Heinlaidi**. Palju õnne ja edu uuele juhatusel!

Muude küsimuste hulgas otsustati, et Invaühing hakkab kasutama SPIK revisjonikomisjoni teenuseid.

Viis küsimust... *...Jüri Heinlaidile*

(Randvere Tööõppekeskuse tegevusjuhendaja, OÜ Sakadak juht, Saare Maakonna Invaühingu juhatuse esimees)

Loe Jüri kohta ka „Oma Saare“ 19.10.2009 numbrist või internetiaadressil

www.omasaar.ee/index.php?content=artiklid&sub=50&artid=15824&sec=13

1. Mis tõi sind selle töö juurde?

Enne Sakadak OÜ moodustamist töötasin kodus FIE-na. Tihti oli selliseid töid, kus üksi toime ei tulnud. Mitmete asjaolude kokkulangemisel otsustasin luua OÜ. Nimeks sai SAKADAK OÜ ehk kadakas tagurpidi loetult. Kaarma vald pakkus mulle tegutsemisvõimaluse Randvere endises algkoolis. Pool aastat peale firma tegevuse alustamist hakkasin paralleelselt tööle Randvere Tööõppekeskuses tegevusjuhendajana.

2010.a. 19. märtsil toimunud Saare Maakonna Invaühingu üldkoosolekul valiti mind Saare Maakonna Invaühingu juhatusse. Juhatus

liikmete poolt määrati mind invaühingu juhatajaks.

2. Mida sinu töö sulle annab/on andnud?

Minu töö on andnud mulle rahuldust ja eneseteostamise võimalusi. Tänu sellele, et osaühingu tegin, saavad päris mitmed inimesed käia minu juures tööl. Ja näha seda, et inimesed, kelle töövõime ei ole võibolla nii suur kui "tervetel", on siiski hea meel tõdeda - ka meie tahame ja suudame tööd teha.

3. Mida saad oma tööga muuta?

Ehk seda, et ka teised tööandjad võtaksid tööle puudega inimesi. Ja

mitmedki, kes kodus masenduses istuvad, suudaksid edaspidi maailma ka veidi helgema pilguga näha.

☞ 4. Kuidas kujutad oma tööd ette ideaalis?

Kõigilt nende võimete kohaselt ja kõigile nende vajaduste järgi.

☞ 5. Mida oled õppinud inimestelt, kelle heaks töötad?

Olen õppinud teistega arvestama. Kahjuks kaasneb sellega ka see, et võib kergesti manipuleeritavaks muutuda. Peab olema nii teiste kui ka enda vastu aus. Olen õppinud, et naer läbi pisarate võib teinekord väga valus olla. Ja seda, et kahjuks või pigem õnneks ei ole me Looja poolt kõik ühesugusteks loodud. Soovin kõigile päikest südamesse ja ilusat kevadet.

☞ **Viis küsimust...** **...Tom Rüütlile**

☞ 1. Millega tegeled?

Olen kolmanda kursuse tudeng Tartu Ülikooli Pärnu kolledži sotsiaaltöökorralduse erialal. Kuna õpin kaugõppes, kestab õppetöö neli aastat. Usun, et see on minu kõige prioriteetsem tegevus, sest ülikoolis õpituga hakkab ma arvatavasti oma leiba teenima, kus ja kuidas, see on veel teadmata. Lisaks õppimisele katsun hoida näppu pulsil avalikel teemadel, sestap kandideerisin ka Saare Maakonna Invaühingusse, kuhu mind ka hääletati. Suur töö on ees ja pean enda kõige suuremaks väljakutseks teisi juhatuse liikmeid aidata nii mõtte kui jõuga ja neid mitte alt vedada.

☞ 2. Millisena näed oma tulevikku ja mida selleks ise teha saad?

Kuna minu elu sõltub palju teistest inimestest, siis olen pikalt elanud oma elu ühe päeva ja ka tunni kaupa. Aga muidugi on mul suur tahtmine hakata elama ükskord oma eraelu, isikliku kodu ja tööga. Mida aasta edasi, seda suuremaks see tahtmine

läheb. Annan endale aru, et mida varem ma selle asja käima

saan, seda lihtsam mul on, sest aeg lendab ja mida vanem on inimene, seda keerulisem on muutustega kohaneda. Mida ma saan selleks teha? Õppida, õppida, õppida ja pea ees sisuliselt vette hüpata ja kohaneda! Usun, et saan sellega hakkama!

☞ 3. Kuidas oled seotud SPI Kojaga?

Hetkel olen kojasaajadega, kus tutvun rahaasjadega, dokumentide ja töötajatega. Eks ma olen siin kojasaajate ennegi käinud, üritanud puuetega noori välja kutsuda ja käinud siin konsultatsioonidel erinevate küsimuste asjus. Loodan, et mu side kojaga muutub veelgi tugevamaks!

jätkub pöördel...

4. Mida ütleksid inimestele enda ümber?

Tuleb vaadata esmapilgul halbade asjade teist poolt, sest sageli paistab seal päike!

5. Mida tahaksid meie ajalehest lugeda?

Teie ajalehest loetu on olnud senini väga positiivne. Soovitan ja ka tahaksin, et te sellisena jätkaksite, sest eks see positiivsus ole see, mis elu kergemaks teeb.

OMALOOMINGUKONKURSIL OSALENUD TÖÖ

Sügis 65 aastat tagasi

Meida Kukk

2009

Kolmas osa

Kuressaarde jõudes pandi meid kuuks ajaks karantiini, riided olid kuumutamisel pruuniks kõrbenud.

Sõrve, oma koju saime kuu aja pärast, meile anti 1 tuba oma majast. Ülejäänul pesitses vene perekond. Süüa pidime tegema õueköögis. Kogu vara oli minema viidud peale hoonete, ei olnud loomi, põllutööriistu, isa kalapüügiriistu, vilja – riietest ja mööblist rääkimata. Ometi ei viinud ei sakslased ega ka vene sõjavägi neid ära – ikka omad inimesed, kes kaugemalt tulid hobuvankritega ja viisid kõik minema, ka loomad.

1949.a. sunniti meid kodust lahkuma, kuna maja asus baasipiiris, kus eraisikuid ei lubatud elada.

Hiljem lammutasid venelased meie hooned ära ja ehtasid Järvele üles.

Koolis hakkasime käima alles novembris, sest polnud riideid, jalanõusid. Kuna üks kooliaasta jäi vahele, alustasin II klassi 1946.a. Algul oli koolitee 5 km pikk, seda päevas kokku 10 km, kuid see oli siis, kui veel oma kodus elasime, Läbarast Lüllele. Mis koolilõunast sai siis juttu olla, isegi leivakannikat kotis tihti polnud. 1947.a. mais jäin meningiiti, mille tagajärjel kaotasin kuulmise. Arstid ütlesid, et see on Saksamaa kurnatuse tagajärg.

Tänavu võttis Riigikogu vastu seaduse represseeritute päeva tähistamiseks iga aasta augustis. Samuti toimub natsismiohvrite mälestuspäev iga aasta sügisel Mõntu sadamas mälestuskivi juures, kust paljusid Saksamaale küüditati.

lõpp

Põnevaid seiku meie elus

Käesoleva aasta jaanuarikuus tegi suure lillesõbra Anu üks hoolealustest talle nii-öelda sünnipäevakingi. Nimelt nüüdseks 26-aastane lill Aaroni kepp ehk Haisev Kaunitar, nagu Anu ise teda hellitavalt nimetab, otsustas lõpuks õitsema hakata. See oli tõeliselt võimas pilt – õis oli üle 40cm kõrgune! Kahjuks kaasnes selle iluga meeletu raipehais, mis sellele lillele iseloomulik on ja mis on mõeldud kärbeste ja muude pisilendajate kohalemeelitamiseks, kelle abil tolmelda.

Juta koju tuli märtsikuus ootamatu külaline – pakase eest otsis kaitset noor kakk. Oli külmast väheke uimane ja enamasti tukkus, aga kui kõht tühjaks läks, võttis tänuga vastu pakutud hakkliha või kui keegi midagi serveerida ei taibanud, asus omaalgatuslikult ninaesist otsima.

Koja Kalender

Mis toimus

31.03 toimus TEABEPÄEV
PUUETEGA INIMESTELE.
Kõigepealt tutvustas konstaabel
Aare Allik politsei tööd Saare
maakonnas ja seda, kuidas
inimesed politseiga koostööd
teha saavad. Seejärel rääkisid
Inna Kask ja Lea Pool
abivahendite taotlemise uuest
korrast. Päevakorra viimaseks
punktiks olid SPIK jooksvad
küsimused.

Mis tulekul

Igal kolmapäeval kl 18 Allergialiidu
Energeetiline võimlemine

Teisipäeviti kl 19 gongimeditatsioon,
läbi viib Valdo Lauri

9.04 kl 10 SPI Kojas võtavad vastu
Gadox proteesijad

16.04 kl 19 Spordimälumängu IV
voor

17.04 kl 11 - 14 Saaremaa
Vaegkuuljate Ühingu
üldkoosolek

24.04 kl 12 Saarte Kurtide Ühingu
üldkoosolek

11.04 Liida Kaare
Õnnitleme
sünnipäeva puhul!

Ootame kaastöid ja
ettepanekuid

15.04 Eha Lehtjõe
Õnnitleme
sünnipäeva puhul!

Toimetuse info:

Doris Peucker

 51 355 31

 doris66@hotmail.ee